

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicvs Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

De dubiis occurrentibus circa communionem morbundorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](#)

ta oscula odientis? Proverb. 27. Audi quid psaltes Regius: Corripit me justus in misericordia, & incepit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum Psal. 140.

De dubiis occurrentibus circa communionem moribundorum.

PHILARETUS.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi, summo studio ac diligentia moribundis procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono privatos decedere.

Debet autem Venerabilis Eucharistia dari per modum Viatici, cum probabile est, quod eam moribundus non poterit amplius sumere, a

Rituale Rom

AMICUS FIDELIS. *Quenam est differentia inter communionem ordinariam, & inter communionem per modum Viatici?*

PHIL. Per communionem ordinariam, perimus a Deo gratiam bene vivendi: per hanc autem, gratiam bene

benè

benè moriendi. Id ipsum sonare videtur nomen *Viatrici*: quid enim est *Viatricum*? nihil aliud est quam anno na sive commeatus ad futurum iter. Longa via est à terra in cœlum, quo moribundus properat; ideo prudenter Sancta Mater Ecclesia filios suos decedentes, sacræ Eucharistiax *Viatrico* prosequitur, ut tanto securiores ex hac vita demigrent, quanto potentiore commeatu instruuntur.

AMICUS FIDEL. Daturne alia verborum formâ *Viatricum* quam communio ordinaria?

PHIL. Forma dandi *Viatricum* hæc est: *Accipe frater (vel soror) Viatricum Corporis Domini nostri Iesu Christi, quic custodiat ab hoste maligno, & perducat in vitam eternam. Amen.* Forma vero communionis ordinariæ est: *Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam eternam. Amen.*

AMICUS FID. An qui manè communicavit, vel Missam dixit, & postea eodem die incidit in periculum mortis posse ad huc non jejunus sacrum *Viatricum* sumere? S 3 PHIL,

PHIL. Potest. Et ratio est, quia licet manè Venerabilem Eucharistiam sumpserit, at non per modum Viatici, ad quod tamen lege Divina secundum plurimos in articulo mortis obligatur.

AMICUS FID. Nōnne hoc est contra præceptum de non communicando bis in die, & non nisi à jejunis?

PHIL. Præceptum communicandi in articulo mortis est divinum, & ideo majoris ponderis quam Ecclesiasticæ illæ prohibitiones.^a

Notandum verò non esse hoc sciendum, nisi prudenter timeatur moribundum eodem die decessum, & non futuram illi postmodum aliam communicandi opportunitatem.

AMIC. FID. Si duret periculum, poteritne eo durante, non jejunus per modum Viatici sapius communicare?

PHIL.

^a Gaspar Hurtado de Eucha, disp. 10. diff.

² Turianus in summa part. 2. c. 58 dub. 2

Bellisonius in 3 part. tom. 2 q. 88. ar. II. notabili 2.

PHIL. Ita existimo. Cùm enim moribundus valdè indigeat tanti Sacramenti subsidio ad vincendas occurrentes tentationes, & ad superanda peccandi pericula, non videtur pia mater Ecclesia nos velle adstringere ad unicam talem communionem cum nostro tanto spirituali dispendio, maximè cùm in secunda & tertia vice eadem maneat quæ in prima necessitas. Adde Concilium Constantiense sess. 13. dicere absolute, (sine limitatione ad unam tantum vicem) in casu infirmitatis Eucharistiam dari posse non jejuno.

Mujus sententiæ assertores multi, ut ex sequentibus patebit.

AMICUS FID. *Quanta debet esse temporis intercedens inter unam & alteram communionem?*

PHIL. Aliqui requirunt decem aut octo dies à prima communione, ut moribundus iterum possit non jejunus communicare.

AMICI FIDELIS

a Silvius putat post septem dies
id licere. b

Existimant alii dies sex in termi-
nios sufficere. c Imò si quis assuetus
frequenter communicare aut sacri-
ficare proter devotionem ac deside-
rium egrè abstineat , permitti ipsi
potest ut altero statim die commu-
nicet non jejonus. Ita paulus Lay-
mam in Theol. morali lib 5. tract.
4. cap. 6. num. 20.

Horum ratio esse videtur quod
in secunda, tertia & subsequentibus
vicibus, eadem maneat infimo ne-
cessitas resistendi tentationibus,
qua in prima. Ergo indiget eodem
subsidio , quo bona mater eum ne-
quaquam privare intendit.

Nota Sacerdotem in articulo mor-
is constitutum, posse celebrare non
jeju-

a Suarez in 3. part tom. 3: disp. 68. sec. 4.

b Henrquez in sum l. 8. c. 5.

c Sylvius in 3. part q. 80. art. 9.

d Filluciustom. 4. c. 8. n. 238 Tabiens
verbō communicare n. 48. Armil. n. 18.
Possevinus de offic. curat. c 8 n. 21. qd. alii.

jejunum, ut se ipse communicet: intellige, si aliunde sacram Eucharistiam habere nequeat. *a* Nec id mirum videri deberet: si enim Laico non jejuno, per modum Viatici communicare licet: cur non liceat non jejunio Sacerdoti celebrare ut sibi Viaticum comparet? Maximè cùm ei et jam concedatur celebrare non jejunio ut quemvis alium in mortis articulo communicet. *b*

a Layman l. 5 tr. 4 c. 6 n. 2 @ Zambranus de Sac. Euc. c. 2 du. 6 n. 1

b Zambranus c. 6 de Eucha. dub. 6 Major. in 4 dist. 9 qu. 3 Iacobus Granado de Sacr. in 3 part. contr. 6 tra. 10 disp. 8 n. 12

AMICUS FID Quid agendum cum delirantibus?

PHIL. Potest Sacerdos præberet Viaticum deliranti qui propter febris in amentiam incidit: maximè si ante delirium illud desideraverit aut contritionis signa ediderit. Adeo, si lucida intervalla habeat, devotionemque ostendar, nec ullū irreverentia aut indignitatis peri-

S. S culum

culum meritò timeatur. A

¶ D. Thom. in 3. part. quest. 88. art. D.
Rituale Romanum de Sacram. Eucha-
ristia.

AMICUS FID. Dandáne est Eucharistie
damnato ad mortem etiam non je-
no?

PHIL. Audi quomodo loquatus
Sancius in selec. disp. 40. Ego, in-
quit, si supplicium differri non po-
set, reum communicare etiam
post horam ducendus esset ad pati-
bulum: nec ex eo reverentia Sacra-
menti minuitur, cum Christus illud
instituerit ad nostram utilitatem, &
non cohæreat suscipi irreverenter
& ob nostram utilitatem sumi, si-
lias communicans debitam disposi-
tionem habeat.

Ratio autem cur damnati ad mor-
tem debeant, et si non jejni, com-
municare, est, quia violenta mor-
tem tollit in eis obligationem
quam habent ex præcepto divino
communicandi in articulo mor-
tis. Pro hac sententia Zambranus

¶ CILAE

a citat Navarrum, Suarez, Henriquez & alios.

a Zambranus de Sac. Euc cap. 5. n. 6.

AMICUS FID. Scire velim, an qui posse sumptum Viaticum peccavit mortaliter, teneatur illud iterum sumere; si- cuti tenetur iterum confiteri.

PHIL. Non tenetur. Et ratio diversitatis est, quia confessio mediū necessarium est ad salutem pro omni tempore quo quis lapsus est in peccatum mortale: At verò Eucharistia, non est necessaria necessitate medii, sed necessitate præcepti, cui præcepto factum est satis communicando semel in mortis articulo, proinde præceptum illud non obligat amplius pro præsenti articulo, sed bene pro alio. a

a Hurradus de Sacram. Eucha. disp. 10. diff. 2. Bellisonius tr. 2. in 3 part. p. 80. art. II. & alii.

AMICUS FID. Quilibet. Sacerdos in mortis articulo Venerabilem Euchari- stiam administrat?

PHIL. In articulo mortis sumi posse

rest Eucharistia à ministro quocun-
que, à quo in eodem articulo reci-
pi potest absolutio.

Audiendus hīc Chapeauvile no-
stras, de Sacram. Eucharistiæ quæst.
6 ubi sicut:

Veluti pro Sacramento pœnitentiæ, in necessitate vocantur quilibet Sacerdotes, quantumvis præcisus & Hæretici; ita etiam vocari possunt pro Sacramento Eucharistiæ: neque hoc in favorem Hæreticorum & ejusmodi malorum ministrorum, sed in favorem fidelium in necessitate existentium: sic enim censuræ latæ sunt in odium iniquorum, ut non cedant in gravissimum detrimentum bonorum fidelium: Ita ille. Vide Suarem & Radesmam. a

a Suar. 3 p. q. 82 a. 3 disp. 72 sect. 4 Ledeusma de Extr. Vnctio. dub. ult.

AMI. FID. Quomodo ministranda Ve-
nerabilis Eucharistia tempore conti-
giose?

PHIL. Peste laboranti, ad vitandam
labem, potest sacra hostia non digi-
tis,

tis, sed honesto nitido que aliquo instrumento ministrari. a

Nota Sacerdotem posse reservare partem hostiæ, eamque dare more moribundo, si alia non suppetat. b
Neque enim hoc obstat integratî sacrificii, ad quam solum requiritur ut consumptio fiat utriusq; speciei, quod verò aliqua pars unius speciei alteri tribuatur (licet id fieri sine causa malum sit) potest sine aliquo rationabili, ut hic, cohonestari.

a Jacobus Mancinus in tract visitandi infir. p. 8 d. 18. Jacob. Marchantius tr. 6 de Extr. Vnct ubi varios modos recenseret ministrandi Euchar. sine periculo contagionis. b Paluda. in 4 dist. 12. q. 1. art. 5. con. 2. Sylvest. v. Euch. q. 10. §. 7. &c. alii.

AM FID. Quid faciet moribundus si nullus omnino adsit Sacerdos qui ei sacram hostiam prabeat?

PHIL. Laicus, & potiori jure Sacerdos, si minister idoneus non adsit, potest seipsum communicare exemplo Mariæ Scotiæ Reginæ. a

T

a Alex.

328 AMICI FIDELIS

a Mecerus de Sac. q. 82. a. 3. n. 3. Reginald. tom. 2. l. 29. c. 5. q. 5. n. 39. Iacobus Granado de Sacr. in 3 p. contr. 6. tract. 12. disp. 1. n. 4.

A M. FID. Quid faciendum cum agro qui laborat difficultate aliquid transmittendi?
PHIL. Potest ei dari communio imposita hostiæ, particula in cochleari cum vino. a

Ita & metu contagionis dari poterit peste infecto Venerabilis hostia in cochleari argenteo.

a Propositus in 3 p. D. Thom. q. 30. dub 2. Suarez item in 3 part. dis. 67 sect. 6. § secundus casus. E. Rituali Romano.

De dubiis occurrentibus circa administrationem Sacramentis
Extrema Unctionis.

PHILARETUS.

R Enovandum est quotannis oleum infirmorum, vetusque in Ecclesia comburendum, vel in piscinam injiciendum.

Si tamen nullum sit oleum ni^metus poterit eo inungi moribundis